
Na slovíčko s MUDr. Tomášem Roubíčkem

Na slovíčko s MUDr. Tomášem Roubíčkem

Čerstvý držitel Ceny prof. MUDr. Karla Weignera pro nejlepší absolventy lékařských oborů se nevzdává, když něco nejde.

Co pro Vás znamená zisk této ceny?

Udělení ceny prof. Weignera mi udělalo velkou radost, protože jsem to vůbec nečekal. Této ceny si samozřejmě velmi vážím. Je to pro mě povzbuzení pro další práci a studium.

Půjdete to někam zapít?

Upřímně, šel jsem to zapít se dvěma novopečenými inženýry, kteří si ze mě pořád utahují, že jsem lékař. Zůstali jsme u piva a dáčelské topinky téměř jako pokaždé, když se vidíme. Nic zvláštního a žádnou velkou oslavu neplánuji.

Až do konce studia jste si udržel impozantní studijní průměr 1,00. Co pro to člověk musí obětovat?

Obětoval jsem toho asi stejně, jako každý jiný student medicíny. Především to znamenalo spoustu večerů hlavně v době před zkouškovým obdobím nad knížkami. V medicíně je naštěstí řada věcí logicky vyvoditelných, takže člověk se nemusí všechno učit jako telefonní seznam. Také je ovšem potřeba velká dávka štěstí při zkouškách a nevzdat se, když se něco nedaří.

Co Vám daly a co vzaly zahraniční stáže a kurzy?

Hlavně jsem měl možnost srovnání toho, jak si stojí česká medicína vůči světu. A pak se také jednalo o neocenitelnou zkušenost v podobě poznání mnoha dalších lidí a nových kamarádů doslova po celé zeměkouli. Naučil jsem se mnohé o léčbě pacientů a lidském přístupu. Stáže mi sice vzaly čas, který bych strávil s kamarády a přítelkyní v Čechách, ale klady převažují nad zápory.

Jak hodnotíte úroveň oboru, který jste absolvoval? Jaké má přednosti a naopak bolesti?

Vystudoval jsem lékařskou fakultu v Hradci Králové a rád bych ji tady prezentoval, jako nejlepší školu, jakou jsem si mohl vybrat. Jedná se o menší fakultu v porovnání s těmi pražskými, ale přátelský přístup učitelů je naprosto nezastupitelný. Nikdy jsem neměl problém se s někým rozumně domluvit – od ochotného studijního oddělení až po oba děkany, které jsem za mého studia zažil. Výborně fungovala také spolupráce s fakultní nemocnicí. Mohu srovnávat i s údajně nejlepší fakultou a klinikou na světě, kterou je americká Mayo clinic. Lékařská fakulta v Hradci Králové v tomto srovnání u mě velmi dobře obstojí.

Kde byste si přál pracovat v budoucnu a na které pracoviště "si myslíte" jako na reálně dosažitelné?

Chtěl bych se jednou stát především dobrým lékařem a chci tedy nyní pracovat na pracovišti, kde se toho budu moct nejvíc naučit. Nyní jsem zaměstnán na III. interní klinice VFN v Praze, která je také výukovým pracovištěm 1. lékařské fakulty s mnoha skvělými učiteli. Mám možnost se v rámci postgraduálního studia podílet na mezinárodním projektu výzkumu inzulinové rezistence u kriticky nemocných pacientů pod dohledem výborného školitele. V budoucnu bych se také rád vydal do oblasti pod rovníkem, kde bych mohl pomáhat lidem, jimž se nedostává lékařské péče. Jiné plány do budoucna zatím nemám.

Petr Dušek, autor je spolupracovníkem iFora